

Teismo praktikos rinkinys

TARNAUTOJŲ TEISMO PIRMININKO NUTARTIS
2010 m. vasario 23 d.

Byla F-99/09 R

**Elisavet Papathanasiou
prieš**

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui (VRTD))

„Viešoji tarnyba — Laikinių apsaugos priemonių taikymo procedūra — Laikinieji tarnautojai — Neterminuota sutartis, kurioje įtvirtinta nutraukimo sąlyga — Prašymas sustabdyti sprendimo nutraukti laikinojo tarnautojo sutartį vykdymą — Skuba — Nebuvimas“

Dalykas: Pagal SESV 278 ir AE 157 straipsnius bei pagal SESV 279 straipsnį, taikomą EAPB sutarčiai pagal jos 106a straipsnį, pareikštas ieškinys, kuriuo E. Papathanasiou prašo, pirma, sustabdyti 2009 m. kovo 12 d. VRDT sprendimo nutraukti jos, kaip laikinosios tarnautojos, sutartį nuo 2009 m. lapkričio 15 d. vykdymą ir, antra, sustabdyti 2009 m. rugpjūčio 3 d. sprendimo, kuriuo iki 2010 m. vasario 15 d. pratęstas 2009 m. kovo 12 d. sprendimu nustatytas pirminis išpėjimo terminas — 2009 m. lapkričio 15 d., vykdymą.

Sprendimas: Atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Santrauka

1. Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Laikinosios apsaugos priemonės — Taikymo sąlygos — Skuba — „Fumus boni juris“ — Kumuliacinis pobūdis — Nagrinėjimo eiliškumas ir tikrinimo būdas — Laikinasios apsaugos priemonės taikančio teisėjo diskrecija

(SESV 278 ir 279 straipsniai; Teisingumo Teismo statuto 39 straipsnis ir I priedo 7 straipsnio 1 dalis; Tarnautojų teismo procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalis)

2. Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Laikinosios apsaugos priemonės — Taikymo sąlygos — Rimta ir nepataisoma žala — Įrodinėjimo pareiga

(SESV 278 ir 279 straipsniai; Tarnautojų teismo procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalis)

3. Pareigūnai — Atstovavimas — Personalo atstovų apsauga

(Pareigūnų tarnybos nuostatų II priedo 1 straipsnio šešta pastraipa)

1. Pagal Tarnautojų teismo procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalį prašymuose dėl laikinių apsaugos priemonių turi būti, be kita ko, nurodytos skubą patvirtinančios aplinkybės ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie (fumus boni juris)* patvirtinantys prašomos laikinosios apsaugos priemonės reikalingumą.

Skubos ir *fumus boni juris* sąlygos yra kumuliacinės, todėl reikia atmesti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių, jei neįvykdyta bent viena iš jų. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas prireikus taip pat palygina nagrinėjamus interesus.

Nagrinėdamas šių sąlygų visumą, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi didelę diskreciją ir, atsižvelgdamas į konkrečias bylos aplinkybes, gali laisvai pasirinkti šių įvairių sąlygų patikrinimo būdą, taip pat jų nagrinėjimo tvarką, nes jokia teisės norma jo neįpareigoja pasirinkti iš anksto nustatytos vertinimo sistemos, kuria remiantis būtų vertinama būtinybė taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

(žr. 33–35 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1999 m. rugsėjo 10 d. Nutarties *Elkaïm ir Mazuel prieš Komisiją*, T-173/99 R, Rink. VT p. I-A-155 ir II-811, 18 punktas; 2001 m. rugpjūčio 9 d. Nutarties *De Nicola prieš EIB*, T-120/01 R, Rink. VT p. I-A-171 ir II-783, 12 ir 13 punktai.

Tarnautojų teismo praktika: 2006 m. gegužės 31 d. Nutarties *Bianchi prieš ETF*, F-38/06 R, Rink. VT p. I-A-1-27 ir II-A-1-93, 20 ir 22 punktai.

2. Laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros tikslas yra ne užtikrinti, kad būtų atlyginta žala, bet garantuoti visišką sprendimo dėl esmės veiksmingumą. Siekiant šio tikslo reikia, kad prašomos priemonės būtų skubios, t. y. tam, kad būtų išvengta rimtos ir nepataisomos žalos ieškovo interesams, reikia, kad jos būtų priimtose ir sukeltų poveikį dar prieš priimant sprendimą pagrindinėje byloje. Be to, šalis, prašanti taikyti laikinąsias apsaugos priemones, turi įrodyti, kad negali laukti sprendimo pagrindinėje byloje, nepatirdama tokios žalos.

Vien paprasčiausia būtinybė susirasti darbą užsienyje iš esmės negali pati būti rimta ir nepataisoma žala.

(žr. 41 ir 42 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 1999 m. kovo 25 d. Nutarties *Willeme prieš Komisiją*, C-65/99 P(R), Rink. p. I-1857, 62 punktas.

Pirmosios instancijos teismo praktika: minėtos Nutarties *Elkaïm ir Mazuel prieš Komisiją* 25 punktas; 2002 m. gruodžio 19 d. Nutarties *Esch-Leonhardt ir kt. prieš ECB*, T-320/02 R, Rink. VT p. I-A-325 ir II-1555, 27 punktas.

Tarnautojų teismo praktika: 2008 m. balandžio 25 d. Nutarties *Bennett ir kt. prieš VRDT*, F-19/08 R, Rink. VT p. I-A-1-131 ir II-A-1-713, 28 punktas.

3. Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų II priedo 1 dalies šestą pastraipą Personalo komiteto narys neturi patirti jokios žalos dėl veiklos komitete.

Tiek, kiek veikla Personalo komitete susijusi su personalo nario statusu ir neegzistuoja be sutarties, kuri sieja tarnautoją su institucija ar agentūra, kai Personalo komiteto nario sutartis baigiasi, jo, kaip personalo atstovo Personalo komitete, mandatas teisėtai nustoja galioti kaip to pasekmė. Tik kai tarnautojas patiria žalą, pavyzdžiui, yra atleidžiamas, „dėl“ veiklos Personalo komitete, pažeidžiama Pareigūnų tarnybos nuostatų II priedo 1 straipsnio šešta pastraipa.

(žr. 50–52 punktus)